

Святославъ рече съ нихъ да доврѣши Хазарско-то царство. Най напрѣдъ той покори Вятичи, кои-то бѣхъ поданници хазарскы. Нихны старци-тиуны, и жреци-вѣданы посрѣщихъ побѣдителя си на брѣговы-тѣ на Окжрѣкж и на Волгж, и му поднесохъ хлѣбъ и соль. Святославъ приѣмаше отъ нихъ даровы, и клятвы да бѣдѣтъ вѣрны; а на хазарскы-тѣ управници, нихны господари, каз'ваше: вы сте досита яли и пили, сега идете отъ кждѣ то сте дошли; и имъ заповѣда да идѣтъ при Кагана си да му кажѣтъ да распусти прапорци по сичкы-тѣ градовы, зацо-то ще дойдѣ врѣзъ васъ. На друго-то лѣто Святославъ устои на думж-тж си. Споредъ вѣсточны-тѣ лѣтописци на 388 Ежирж, или на 968 годинж слѣдъ Р. Х. исплува той на Волгж съ петь стотинъ кораби, призе градовы: Болгаръ, Хазаранъ, Ишилъ и Семендеръ, испѣди отъ сѣдѣ Хазары-тѣ, и тѣхны-тѣ учены Халдеи, и отъ тогы вече Хазары-тѣ не ся ни чухъ ни видѣхъ.

Святославу бѣше твѣрдѣ мжчено да живѣе безъ войнж, а особито въ таково врѣме, кога священа-та птица щрѣкъ и другы сладкопойны птицы и лястовици благовѣстници прѣ-